

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jitky Zavřelové, ve věci

žalobkyně: **O. P.**

narozená X, státní příslušnice U.

bytem X

zastoupené advokátem JUDr. Petrem Novotným

sídlem Slezská 36, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**

sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2016, č. j. MV-21974-4/SO-2014,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 11. 11. 2016 Městskému soudu v Praze, která byla usnesením Městského soudu ze dne 21. 11. 2016, č. j. 10 A 198/2016-15, postoupena k vyřízení soudu zdejšímu, se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i jím potvrzeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 2. 1. 2014, č. j. OAM-28378-7/DP-2013, o zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 314/2015 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. Žalobkyně uvedla, že na území České republiky pobývá již od 8. 6. 2008 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, přičemž platnost jejího povolení skončila dne 7. 6. 2013. Dne 5. 6. 2013 žalobkyně podala žádost o prodloužení platnosti tohoto povolení společně s omluvou pozdního podání žádosti, které žalobkyně zdůvodnila tím, že požádala rovněž o povolení k trvalému pobytu na území České republiky a domnívala se, že bude o této žádosti rozhodnuto před uplynutím platnosti jejího povolení k dlouhodobému pobytu. Orgán I. stupně však řízení navzdory omluvě žalobkyně zastavil, neboť žalobkyně měla podat žádost o prodloužení povolení nejdříve 90 a nejpozději 14 dní před uplynutím platnosti jejího povolení (tj. od 10. 3. 2013 do 27. 5. 2013) a čekání na udělení povolení k trvalému pobytu nelze dle jeho mínění kvalifikovat jako okolnost nezávislou na vůli žalobkyně, která by jí v podání žádosti v termínu bránila. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, k němuž přiložila potvrzení MUDr. I. Š. ze dne 4. 6. 2013 o nařízení klidového režimu v období 20. 5. 2013 do 4. 6. 2013 z důvodu „pásového oparu“. V odvolání namítla, že jako důvod prominutí zmeškání lhůty uvedla pouze očekávané udělení povolení k trvalému pobytu, neboť to považovala za dostatečný důvod a protože jí není příjemné sdělovat správnímu orgánu intimní záležitosti. Žalovaný však odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že byla povinna podat žádost do 27. 5. 2013, protože neprokázala, že by jí ve včasném podání žádosti bránila okolnosti na její vůli nezávislé. Žalobkyně se domnívá, že předložením lékařské zprávy žalovanému dostatečně prokázala, že jí v podání žádosti bránilo infekční onemocnění, respektive lékařskou nařízený klidový režim, tj. okolnosti nezávislé na její vůli.
4. Žalobkyně namítla, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který mu ukládá, aby rozhodoval v souladu s veřejným zájmem a podle okolností konkrétního případu. Veřejným zájmem je dle žalobkyně v předmětné věci zachování všech zásad demokratického státu a zájem na „*přijetí takového rozhodnutí, které v tom kterém konkrétním případě zohledňuje soukromé zájmy účastníka správního řízení*“. K tomu žalobkyně dodala, že na území České republiky pobývá od roku 2008, vybudovala si zde pevné společenské vazby, má zde celou rodinu a v žádném případě nemá zájem vrátit se do vlasti, kde nemá žádné zázemí ani důvod žít. V tomto ohledu se měl správní orgán dle jejího mínění zabývat otázkou přiměřenosti zásahu rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nepovažuje žalobu za důvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl. Uvedl, že žalobkyně byla oprávněna v případě, že jí v podání žádosti bránila okolnosti nezávislé na její vůli, podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podat žádost do 3 pracovních dnů po odpadnutí překážky spolu s důkazem těchto okolností. Žalobkyně se však o žádných zdravotních potížích před podáním odvolání nezmínila a do vydání rozhodnutí orgánu I. stupně nepředložila žádné lékařské potvrzení, ačkoliv je potvrzení předložené spolu s odvoláním datováno 4. 6. 2013, a tudíž je žalobkyně měla k dispozici. S ohledem na zásadu koncentrace řízení nebylo možné k lékařskému potvrzení přihlédnout. Žalovaný dále k námitce žalobkyně dodal, že v případě procesního

rozhodnutí (zastavení řízení) nebyl povinen zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života.

6. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 5. 6. 2013 požádala žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny dle § 44a zákona o pobytu cizinců (platného od 8. 6. 2008 do 7. 6. 2013).
7. Usnesením ze dne 2. 1. 2014 orgán I. stupně podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců řízení zastavil, neboť žalobkyně podala žádost o prodloužení v době, kdy k tomu nebyla oprávněna. Žádost mohla podat od 10. 3. 2013 do 27. 5. 2013 a podala ji 5. 6. 2013, přičemž pozdní podání omluvila vyčkáváním na povolení k trvalému pobytu, což dle orgánu I. stupně není okolností nezávislou na vůli žalobkyně, která by jí v podání žádosti bránila.
8. Dne 16. 1. 2014 podala žalobkyně proti rozhodnutí orgánu I. stupně odvolání. K němu přiložila potvrzení MUDr. I. Š. ze dne 4. 6. 2013 o nařízení klidového režimu v období 20. 5. 2013 do 4. 6. 2013 z důvodu „pásového oparu“.
9. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil, neboť k omluvě žalobkyně v odvolání nelze s ohledem na zásadu koncentrace řízení přihlídnout a v řízení před orgánem I. stupně žalobkyně pozdní podání žádosti neomluvila okolnostmi nezávislými na její vůli.

Soud v předmětné věci vycházel z následně uvedených ustanovení právních předpisů:

10. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců: *„Žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné“.*
11. Podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců: *„Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn“.*
12. Podle § 82 odst. 4 správního řádu: *„K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídnou jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním“.*
13. Soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz § 75 s. ř. s.).
14. K úvodní námitce žalobkyně, že žalovaný postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, soud konstatuje, že prostý poukaz na ustanovení právního předpisu bez další skutkové či právní argumentace není řádným žalobním tvrzením ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Jelikož žalobkyně dále v žalobě na úvodní odkaz na ustanovení právního předpisu žádnou

argumentací nenavázala, nejedná se o žalobní námitku, a proto se soud touto námitkou nezabýval.

15. K námitce žalobkyně týkající se porušení § 2 odst. 4 správního řádu, v níž žalobkyně uvedla, že veřejným zájmem je v předmětné věci zachování všech zásad demokratického státu „a na přijetí takového rozhodnutí, která v tom kterém konkrétním případě zohledňuje soukromé zájmy účastníka správního řízení“, soud konstatuje, že soukromé zájmy účastníka řízení nejsou podmnožinou zájmů veřejných. Žalobkyně zcela mylně a účelově interpretuje znění ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, pokud se domnívá, že pro rozhodnutí v souladu s veřejným zájmem a podle okolností konkrétního případu je nezbytné zohledňovat její zájmy. Primární povinností správního orgánu je podle § 2 odst. 1 správního řádu rozhodovat v souladu se zákony, přičemž v předmětné věci orgán I. stupně i žalovaný postupovali zcela *lege artis*, neboť žalobkyně opožděné podání žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu neomluvila okolnostmi nezávislými na její vůli v okamžiku, kdy tak měla učinit, nýbrž teprve při podání odvolání, a žalovaný zcela v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu tuto omluvu neshledal relevantní, neboť žalobkyni nic nebránilo tento důvod omluvy pozdního podání žádosti uvést již při podání žádosti. Sama žalobkyně ostatně v žalobě netvrdí, že pozdní podání žádosti řádně omluvila již v řízení před orgánem I. stupně. Za dostatečnou omluvu označuje doložení lékařského potvrzení o infekčním onemocnění a lékařkou nařízeném klidovém režimu. K tomu však již nebylo možné podle zásady koncentrace řízení přihlídnout v odvolacím řízení. V předmětném případě tedy orgán I. stupně a žalovaný postupovali plně v souladu s právními předpisy, přičemž za porušení veřejného zájmu, respektive rozhodování v rozporu s konkrétními okolnostmi případu, by bylo možné naopak označit vyhovění odvolání žalobkyně či projednání její žádosti, neboť žalobkyně podala žádost opožděně a včas se řádně neomluvila, a proto soud námitku žalobkyně neshledal důvodnou.
16. Soud konstatuje, že otázkou přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života cizince se správní orgány zabývají pouze při meritorním rozhodnutí ve věci, jak vyplývá z ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců. V předmětné věci bylo řízení o žádosti žalobkyně zastaveno z důvodu opožděného podání žádosti, a tudíž neměl orgán I. stupně ani žalovaný žádný důvod se touto otázkou zabývat. Námitka není důvodná.
17. Soud na základě uvedených skutečností výrokem pod bodem I žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
18. Soud výrokem pod bodem II podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu